

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.9.2019
COM(2019) 416 final

2019/0195 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Internationella civila luftfartsorganisationens råd vad gäller översynen av kapitel 9 i bilaga 9 ("Facilitation") till konventionen om internationell civil luftfart vad gäller standarder och rekommenderade förfaranden för registrering av passageraruppgifter

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag avser ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) organ i samband med det planerade antagandet av ändringar av kapitel 9 i bilaga 9 ("Facilitation") i konventionen angående internationell civil luftfart (nedan kallad *Chicagokonventionen*) i syfte att fastställa nya Icao-standarder för passageraruppgifter (PNR-uppgifter).

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Konventionen angående internationell civil luftfart (Chicagokonventionen)

Chicagokonventionen syftar till att reglera internationell lufttransport. Konventionen trädde i kraft den 4 april 1947 och genom den inrättades Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao).

Samtliga EU-medlemsstater är parter i Chicagokonventionen.

2.2. Internationella civila luftfartsorganisationen

Icao är ett specialiserat organ inom Förenta nationerna. Organisationens mål är att utveckla principerna och tekniken för den internationella luftfarten samt att främja planeringen och utvecklingen av den internationella lufttransporten.

Icao-rådet är ett permanent organ bestående av 36 medlemmar från Icaos avtalsslutande stater som utnämns av Icao-församlingen för en period av tre år. Under perioden 2016–2019 är sju EU-medlemsstater representerade i Icao-rådet.

I Icao-rådets obligatoriska uppgifter, som förtecknas i artikel 54 i Chicagokonventionen, ingår antagandet av internationella standarder och rekommenderad praxis (kallas även *SARP*), som är utformade som bilagor till Chicagokonventionen.

Icao-rådet sammankallar också församlingen, som är Icaos suveräna organ. Icao-församlingen sammanträder minst vart tredje år och fastställer organisationens politiska riktlinjer för den kommande treårsperioden. Icao-församlingens 40:e session hålls den 24 september–4 oktober i Montreal, Kanada.

2.3. Akt som planeras av Icao

Icao-rådet ska i enlighet med artikel 54.1 i Chicagokonventionen anta standarder och rekommenderad praxis (SARP). Standarder och rekommenderad praxis om PNR-uppgifter finns i delarna A och D i kapitel 9 bilaga 9 ("Facilitation") till Chicagokonventionen. De kompletteras av ytterligare vägledning, särskilt Icaos dokument 9944, där det fastställs riktlinjer för passageraruppgifter (PNR-uppgifter)¹. PNR-uppgifter är personuppgifter om passagerare som samlas in av flygbolagen i kommersiellt syfte, till skillnad från andra reserelaterade uppgifter som samlas in på ländernas vägnar, t.ex. förhandsinformation om passagerare.

FN:s säkerhetsråds resolution 2396, som antogs den 21 december, ålägger FN:s medlemsstater att "utveckla kapacitet att samla in, bearbeta och analysera passageraruppgifter (PNR-uppgifter), i syfte att främja Icaos standarder och rekommenderade praxis, samt säkerställa att PNR-uppgifter används av och delas med alla behöriga nationella myndigheter, med full respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna". I

¹ Icao, dokument 9944 Guidelines on Passenger Name Record (PNR) Data, First Edition — 2010.

resolutionen uppmanas Icao också att samarbeta med medlemsstaterna för att fastställa en standard för insamling, användning, behandling och skydd av PNR-uppgifter².

I detta sammanhang godkände Europeiska unionens råd den 18 juli 2019 ett informationsdokument om standarder och principer för insamling, användning, behandling och skydd av passageraruppgifter (PNR-uppgifter) för inlämning vid Icaos generalförsamlings 40:e session. Detta informationsdokument har överlämnats till Europeiska civila luftfartskonferensen (ECAC) för samråd.

I mars 2019 inrättade Icaos luftfartskommitté (ATC) en arbetsgrupp för förenklade förfaranden för att behandla förslag till standarder och rekommenderad praxis om insamling, användning, behandling och skydd av PNR-uppgifter i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 2396 (2017). Arbetsgruppen har i uppdrag att a) se över de befintliga standarder och rekommenderad praxis om PNR-uppgifter som finns i kapitel 9 i bilaga 9 till Chicagokonventionen, b) fastställa om de behöver kompletteras med ytterligare standarder och rekommenderad praxis eller riktlinjer, med beaktande av säkerhetsrådets beslut och överväganden och c) vid behov utarbeta nya bestämmelser (standarder, rekommenderad praxis eller vägledande material) om insamling, användning, behandling och skydd av PNR-uppgifter.

Diskussionerna om Icaos reviderade standarder och rekommenderad praxis om PNR-uppgifter befinner sig i ett tidigt skede. När de planerade standarderna har antagits kommer de att vara bindande för alla Icao-medlemmar, inbegripet alla EU-medlemsstater, i enlighet med och inom de gränser som anges i Chicagokonventionen. Enligt artikel 38 i Chicagokonventionen ska de avtalsslutande staterna underrätta Icao om de har för avsikt att avvika från en standard inom ramen för mekanismen för anmälan av avvikelser.

2.4. EU:s rättsliga ram

Behandlingen av PNR-uppgifter är ett viktigt instrument i EU:s gemensamma insatser mot terrorism och grov brottslighet och utgör en grundbult i säkerhetsunionen. I syfte att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott och grova brott har det visat sig vara av avgörande betydelse att genom behandling av PNR-uppgifter identifiera och spåra misstänkta resemönster. Därigenom kan man samla in bevis och, i förekommande fall, hitta personer som begått allvarliga brott och deras medhjälpare samt riva upp kriminella nätverk.

Den 27 april 2016 antog Europaparlamentet och rådet direktiv (EU) 2016/681 om användning av PNR-uppgifter för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott och grov brottslighet³. Detta direktiv möjliggör för nationella myndigheter att få direkt tillgång till viktig information som innehas av flygbolag med full hänsyn till dataskyddsrättigheterna. Direktivet ger alla medlemsstater ett viktigt verktyg för att förebygga, förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och grova brott, inklusive narkotikasmuggling och människohandel samt sexuellt utnyttjande av barn. Medlemsstaternas frist för att införliva PNR-direktivet i nationell lagstiftning var den 25 maj 2018⁴.

För att underlätta flygbolagens uppkoppling mot medlemsstaternas enheter för passagerarinformation – de enheter som ansvarar för insamling och behandling av PNR-

² Säkerhetsrådets resolution 2396 (2017) om hot mot den internationella freden och säkerheten som orsakats av återvändande utländska terroriststridande.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/681 av den 27 april 2016 om användning av passageraruppgifter (PNR-uppgifter) för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott och grov brottslighet (EUT L 119, 4.5.2016, s. 132).

⁴ Se den nittonde rapporten om framstegen mot en effektiv och verklig säkerhetsunion (COM (2019) 353 final, 24.7.2019) avseende genomförandet av PNR-direktivet.

uppgifter – antog Europeiska kommissionen den 28 april 2017 ett genomförandebeslut om gemensamma protokoll och dataformat som ska användas av lufttrafikföretag när PNR-uppgifter överförs till medlemsstaterna⁵. Genomförandebeslutet blev tillämpligt i april 2018.

För närvarande finns det två gällande internationella avtal mellan EU och tredjeländer (dvs. Australien⁶ och Förenta staterna⁷) om behandling och överföring av PNR-uppgifter. Den 26 juli 2017 antog Europeiska unionens domstol ett yttrande om det planerade avtalet mellan EU och Kanada, som undertecknades den 25 juni 2014⁸. Domstolen fann att avtalet inte kunde ingås i sin planerade form eftersom vissa av bestämmelserna var oförenliga med den grundläggande rätten till privatliv och det skydd av personuppgifter som erkänts av EU. I synnerhet fastställde domstolen ytterligare rättsliga krav avseende tillsyn av en oberoende myndighet, känsliga uppgifter, automatisk behandling av PNR-uppgifter, de ändamål för vilka PNR-uppgifter behandlas samt lagring, användning, utlämnande och vidare överföring av PNR-uppgifter. Efter det att kommissionen fått tillstånd av rådet i december 2017 inleddes nya PNR-förhandlingar med Kanada i juni 2018. Vid det 17:e toppmötet mellan EU och Kanada i Montreal den 17–18 juli 2019 välkomnade EU och Kanada att de hade slutfört dessa förhandlingar. Kanada noterade sitt krav på rättslig prövning, men parterna åtog sig, med förbehåll för prövningen, att slutföra avtalet så snart som möjligt, och erkände att detta avtal spelar en avgörande roll för att öka säkerheten och samtidigt säkerställa integritet och skydd av personuppgifter.

Allt fler tredjeländer samlar in PNR-uppgifter från lufttrafikföretag, och flera av dem har under de senaste åren vänt sig till kommissionen för att uttrycka sitt intresse att ingå ett internationellt avtal om PNR-uppgifter med EU. Då det saknas en rättslig grund ställs lufttrafikföretagen inför en situation med lagkonflikter och riskerar böter och andra påföljder. Utöver genomförandet av PNR-direktivet uppmanar EU:s medlemsstater samtidigt lufttrafikföretag från tredjeländer att överföra PNR-uppgifter till deras enheter för passagerarinformation. Ett antal tredjeländer har vägrat att göra sådana överföringar – och andra har hotat med detta – och hävdar att det saknas ömsesidighet, vilket hindrar EU:s PNR-mekanism från att fungera effektivt.

Enligt artikel 3.2 i EUF-fördraget har unionen exklusiv befogenhet ”att ingå ett internationellt avtal ... i den mån ingåendet kan påverka gemensamma regler eller ändra räckvidden för dessa.”. Ett internationellt avtal kan påverka gemensamma regler eller ändra räckvidden för dem när avtalets tillämpningsområde överlappar eller till stor del sammanfaller med unionsrätten. För att kunna bedöma om ett område till stor del täcks av gemensamma regler måste hänsyn tas inte bara till unionsrätten såsom den för närvarande ser ut på det berörda området, utan även dess framtida utveckling, i den mån denna kan förutses.

Mot bakgrund av de gemensamma regler som nämns ovan och den kommande översynen enligt artikel 19 i direktiv 2016/681⁹ kan man dra slutsatsen att de frågor som omfattas av förslaget till beslut omfattas av unionens exklusiva befogenhet.

⁵ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/759 av den 28 april 2017 om gemensamma protokoll och dataformat som ska användas av lufttrafikföretag när PNR-uppgifter överförs till enheterna för passagerarinformation, C/2017/2743, EUT L 113, 29.4.2017, s. 48.

⁶ EUT L 186, 14.7.2012, s. 4.

⁷ EUT L 215, 11.8.2012, s. 5.

⁸ Domstolens yttrande 1/15 (stora avdelningen) av den 26 juli 2017, ECLI:EU:C:2017:592.

⁹ Enligt denna bestämmelse ”ska kommissionen senast i maj 2020 göra en översyn av samtliga delar av detta direktiv”. Om det är lämpligt ska kommissionen föreslå ändringar (punkt (4)).

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

Med tanke på hur viktig denna fråga är för EU:s inre och yttre politik och mot bakgrund av ovanstående är det nödvändigt att fastställa en unionsståndpunkt när det gäller överföringar av PNR-uppgifter avseende Internationella civila luftfartsorganisationens (Icaos) pågående multilaterala arbete. EU bör särskilt sträva efter att de centrala principerna för formerna för överföring och behandling av PNR-uppgifter och för skyddet av personuppgifter – som ska fastställas i den gemensamma ståndpunkten – införlivas i Icaos nya standarder för PNR-uppgifter. I detta avseende är det viktigt att styra diskussionerna om sådana nya PNR-standarder inom Icao på ett sätt som är förenligt med EU:s regelverk och domstolens relevanta rättspraxis, särskilt när det gäller de grundläggande rättigheterna till integritets- och uppgiftsskydd.

Unionens ståndpunkt, som är relevant både för Icao-rådets slutliga beslut och de förberedande diskussionerna i andra Icao-organ, fastställs i enlighet med EU:s gällande rättsliga ram för dataskydd och PNR-uppgifter, nämligen förordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 och direktiv (EU) 2016/681, samt fördraget och stadgan om de grundläggande rättigheterna, såsom de tolkas i Europeiska unionens domstols relevanta rättspraxis, särskilt domstolens yttrande 1/15.

4. RÄTTLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.”.

Artikel 218.9 i EUF-fördraget är tillämplig oberoende av om unionen är medlem i organet eller part i avtalet¹⁰.

Begreppet ”akter med rättslig verkan” omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”¹¹.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Icao-rådet är ett organ som inrättats genom ett avtal, nämligen Chicagokonventionen.

Alla ändringar av kapitel 9 i bilaga 9 till Chicagokonventionen som antagits av Icao-rådet i enlighet med artikel 54.1 i konventionen kommer att utgöra en akt med rättslig verkan. En sådan ändring kan på ett avgörande sätt påverka innehållet i EU:s lagstiftning, särskilt direktiv (EU) 2016/681, liksom befintliga och framtida internationella avtal om PNR-uppgifter mellan EU och tredjeländer.

Den planerade akten varken kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

¹⁰ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkt 64.

¹¹ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelen kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelen.

Vad gäller en planerad akt som samtidigt har flera syften eller beståndsdelar, vilka är oskiljaktigt förbundna med varandra utan att det eller den ena är av underordnad betydelse i förhållande till det eller den andra, måste den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget undantagsvis inbegripa de däremot svarande olika rättsliga grunderna.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Den planerade akten har syften och beståndsdelar inom dataskydd och polissamarbete. Dessa aspekter av den planerade akten är oskiljaktigt förbundna med varandra, utan att den ena är underordnad i förhållande till den andra.

Den materiella rättsliga grunden för det föreslagna beslutet omfattar därför följande bestämmelser: artiklarna 16.2 och 87.2 a i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för förslaget till beslut bör vara artiklarna 16.2 och 87.2 a i EUF-fördraget jämförda med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Internationella civila luftfartsorganisationens råd vad gäller översynen av kapitel 9 i bilaga 9 ("Facilitation") till konventionen om internationell civil luftfart vad gäller standarder och rekommenderade förfaranden för registrering av passageraruppgifter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 16.2 och 87.2 a jämförda med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl:

- (1) Konventionen om internationell civil luftfart (nedan kallad *Chicagokonventionen*), som har till syfte att reglera den internationella luftfarten, trädde i kraft den 4 april 1947. Genom den inrättades Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao).
- (2) Medlemsstaterna är fördragsslutande stater i Chicagokonventionen och medlemmar av Icao, medan unionen har observatörsstatus i vissa Icao-organ, inbegripet i församlingen och i andra tekniska organ.
- (3) Enligt artikel 54.1 i Chicagokonventionen kan Icao-rådet anta internationella standarder och rekommenderad praxis (SARP).
- (4) Förenta nationernas (FN) säkerhetsråd beslöt i sin resolution 2396, som antogs den 21 december 2017, att FN:s medlemsstater ska utveckla kapacitet att samla in, bearbeta och analysera passageraruppgifter (PNR-uppgifter), i syfte att främja Icaos standarder och rekommenderade praxis, samt säkerställa att PNR-uppgifter används av och delas med alla behöriga nationella myndigheter, med full respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna i syfte att förebygga, förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och därmed relaterat resande¹².
- (5) I resolution 2396 (2017) uppmanas Icao också att samarbeta med FN:s medlemsstater för att fastställa en standard för insamling, användning, behandling och skydd av PNR-uppgifter.
- (6) Standarder och rekommenderad praxis om PNR-uppgifter finns i delarna A och D i kapitel 9 bilaga 9 ("Facilitation") till Chicagokonventionen. De kompletteras av ytterligare vägledning, särskilt Icaos dokument 9944, där det fastställs riktlinjer för passageraruppgifter (PNR-uppgifter).
- (7) I mars 2019 inrättade Icaos luftfartskommitté (ATC) en arbetsgrupp bestående av experter från medlemsstaterna i Icaos Facilitation Panel, för att överväga förslag till nya standarder och rekommenderad praxis för insamling, användning, behandling och skydd av PNR-uppgifter i enlighet med resolution 2396 (2017). Ett antal av unionens

¹² S/RES/2396(2017) av den 21 december 2017.

medlemsstater är representerade i arbetsgruppen. Kommissionen deltar i arbetsgruppen som observatör. Arbetsgruppen förväntas lägga fram sin slutrapport för Icaos luftfartskommitté i oktober 2019.

- (8) Icao-församlingens 40:e session hålls den 24 september–4 oktober 2019. Församlingen kommer att fastställa Icaos politiska riktlinjer för de kommande åren, bland annat när det gäller antagandet av nya standardbestämmelser och rekommendationer för PNR-uppgifter.
- (9) Den 18 juli 2019 godkände Europeiska unionens råd ett informationsdokument om standarder och principer för insamling, användning, behandling och skydd av passageraruppgifter (PNR-uppgifter) för inlämning vid Icaos generalförsamling. Detta informationsdokument har överlämnats till Europeiska civila luftfartskonferensen (ECAC) för samråd.
- (10) I dokumentet fastställs unionens ståndpunkt vad gäller de grundläggande principerna avseende efterlevnad, vilket skulle bidra till att säkerställa respekten för de konstitutionella och rättsliga kraven i fråga om de grundläggande rättigheterna till integritets- och uppgiftsskydd vid behandling av PNR-uppgifter i syfte att bekämpa terrorism och grov brottslighet. Icao uppmanas att inkludera sådana principer i alla framtida standarder för PNR-uppgifter samt i Icaos (reviderade) riktlinjer för passageraruppgifter (dokument 9944).
- (11) Unionen har antagit gemensamma bestämmelser om PNR-uppgifter, nämligen direktiv (EU) 2016/681¹³, vars tillämpningsområde i stor utsträckning överlappar det område som ska omfattas av de planerade standarderna och den rekommenderade praxisen. Detta omfattar i synnerhet en omfattande uppsättning regler för att skydda de grundläggande rättigheterna till integritet och skydd av personuppgifter i samband med att lufttrafikföretag överför PNR-uppgifter till medlemsstaterna i syfte att förhindra, förebygga, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott och grov brottslighet.
- (12) För närvarande finns det två gällande internationella avtal mellan EU och tredjeländer (dvs. Australien¹⁴ och Förenta staterna¹⁵) om behandling och överföring av PNR-uppgifter. Den 26 juli 2017 antog Europeiska unionens domstol ett yttrande om det planerade avtalet mellan EU och Kanada, som undertecknades den 25 juni 2014¹⁶.
- (13) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i Icao-rådet och i de förberedande/tekniska organen, eftersom eventuella framtida standarder och rekommenderad praxis när det gäller PNR-uppgifter, i synnerhet ändringar av kapitel 9 i bilaga 9 ("Facilitation") i Chicagokonventionen som antas av Icao-rådet, på ett avgörande sätt kan påverka innehållet i unionsrätten, särskilt direktiv (EU) 2016/681 och de befintliga internationella PNR-avtalen.
- (14) Den unionsståndpunkt som anges i bilagan definieras i enlighet med unionens gällande rättsliga ram för dataskydd och PNR-uppgifter, nämligen Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/679¹⁷, Europaparlamentets och rådets direktiv

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/681 av den 27 april 2016 om användning av passageraruppgiftssamlingar (PNR-uppgifter) för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott och grov brottslighet (EUT L 119, 4.5.2016, s. 132).

¹⁴ EUT L 186, 14.7.2012, s. 4.

¹⁵ EUT L 215, 11.8.2012, s. 5.

¹⁶ Domstolens yttrande 1/15 (stora avdelningen) av den 26 juli 2017, ECLI:EU:C:2017:592.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

2016/680/EU¹⁸ och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/681 samt fördraget och stadgan om de grundläggande rättigheterna, såsom dessa tolkas i Europeiska unionens domstols rättspraxis, särskilt domstolens yttrande 1/15.

- (15) Unionens ståndpunkt ska uttryckas av de medlemsstater som är medlemmar i Icao-rådet och som agerar samfällt.
- (16) [I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.]

ELLER

[I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem.]

ELLER

[I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.

I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Irland genom en skrivelse av den 15 mars 2015 meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.]

ELLER

[I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Förenade kungariket genom en skrivelse av den 15 mars 2015 meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.

I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.]

- (17) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i Internationella civila luftfartsorganisationens råd (Icao) avseende antagandet av standarder och rekommenderad praxis vad gäller passageraruppgifter, särskilt genom översyn av kapitel 9 i bilaga 9 ("Facilitation") till Chicagokonventionen återfinns i bilagan.

Artikel 2

Den ståndpunkt som avses i artikel 1 ska uttryckas av de unionsmedlemsstater som är medlemmar i Icao-rådet och som agerar samfällt.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*